

روزشمار محرم (۵)؛ جمعا سی هزار نفر راهی کربلا شدند

روز پنجم محرم که مطابق با روز یکشنبه بوده است، عیدالله بن زیاد مردی را به دنبال شبت بن ربیع (۱) فرستاد که در دارالاماره حضور یابد، شبت بن ربیع...

روز پنجم محرم که مطابق با روز یکشنبه بوده است، عیدالله بن زیاد مردی را به دنبال شبت بن ربیع (۱) فرستاد که در دارالاماره حضور یابد، شبت بن ربیع خود را به بیماری زده بود و می خواست که ابن زیاد او را از رفتن به کربلا معاف دارد، ولی عیدالله بن زیاد برای او پیغام فرستاد که: مبدا از کسانی باشی که خداوند در قرآن فرموده است: «چون به مؤمنین رسد گویند: از ایمان آورندگانیم، و هنگامی که به نزد یاران خود- که همان شیاطینند- روند، اظهار دارند: ما با شما مییم و مؤمنین را به سخره می گیریم» (۲)، و به او خاطر نشان ساخت که اگر بر فرمان ما گردن می نهی و در اطاعت مائی، در نزد ما باید حاضر شوی. شبت بن ربیع، شبانگاه نزد عیدالله آمد تا رنگ گونه ی او را نتوان بخوبی تشخیص داد! ابن زیاد به او مرحبا گفته و در نزد خود بنشاند و گفت: باید به کربلا روی، پس شبت قبول کرد و عیدالله او را به همراه هزار سوار به سوی کربلا گسیل داشت. (۳) سپس عیدالله بن زیاد به شخصی به نام زحر بن قیس با پانصد سوار مأموریت داد که بر جسر صراه (۴) ایستاده و از حرکت کسانی که به عزم یاری امام حسین از کوفه خارج می شوند، جلوگیری کند، فردی به نام عامر بن ابی سلامه که عازم بود برای پیوستن به امام حسین (ع) از برابر زحر بن قیس و سپاهیان گذشت، زحر بن قیس به او گفت: من از تصمیم تو آگاهم که می خواهی حسین را یاری کنی، باز گرد! ولی عامر بن ابی سلامه بر زحر بن قیس و سپاهش حمله ور شد و از میان سپاهیان گذشت و کسی جرأت نکرد تا او را دنبال کند. عامر خود را به کربلا رساند و به امام حسین (ع) ملحق شد تا به درجه رفیعه ی شهادت نائل آمد، او از اصحاب امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) بود که در چندین جنگ در رکاب آن حضرت شمشیر زده است. (۵)

تعداد لشکر عمر بن سعد

در تعداد کل لشکریانی که به همراه عمر بن سعد در کربلا حضور پیدا کردند تا با امام حسین (ع) بجنگند، اختلاف است، ولی نکته ای که نباید فراموش کرد این است که تعداد نظامیان جیره خواری که از حکومت وقت، حقوق و لباس و سلاح و لوازم جنگی دریافت می کردند سی هزار نفر بوده است. « (۶) و (۷) و (۸) پاورقی:

۱- شبت بن ربیع (به فتح شین و باء و کسر راء) گویا پیامبر را درک کرده و مؤذن سجاح (که ادعای نبوت کرد) بود، سپس به اسلام بازگشت و در صفین از حضرت علی (ع) جدا شد و به خوارج پیوست و بعد از آن توبه کرد، و بالاخره از قتلله ی امام حسین (ع) گردید. مدائنی گفته: او متولی سپاهان شام در کوفه بود و عجلی گفته: شبت بن ربیع از جمله کسانی که بر قتل علی (ع) کمک کرده است و او از جمله کسانی است که برای امام حسین علیه السلام نامه نوشته و او را به کوفه دعوت نموده است (وسيلة الدارین ۸۹)

۲- و اذا لقو الذین آمنوا قالو آمنا و اذا خلوا الی شیاطینهم قالوا انا معکم انما نحن مستهزئون» (سوره ی بقره: ۱۴)

۳- عوالم العلوم ۲۳۷/ ۱۷

۴- نام پلی است که مردم کوفه برای رفتن به کربلا از آن عبور می کردند

۵- مقتل الحسین مقرر ۱۹۹

۶- الامام الحسین و اصحابه ۲۳۰؛ مقتل الحسین مقرر ۲۰۱

۷- مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: حسین بن علی (ع) بر برادرش امام حسن (ع) وارد شد و چون بر او نظر نمود گریست، امام حسن (ع) از علت گریه سوال کرد، امام حسین (ع) فرمود: برای مصائبی که بر تو وارد می شود گریه می کنم. امام حسین (ع) فرمود: مرا بوسیله ی سم شهید خواهند کرد ولی روزی همانند روز تو نیست ای ابا عبدالله، سی هزار مرد که ادعا دارند از امت پیامبرند و خود را به اسلام منسوب می کنند بر کشتن و ریختن خون تو اجتماع کنند، حرمت تو را هتک و زنان و فرزندان تو را اسیر و اموالت را غارت کنند، در آن هنگام خداوند لعنت خود را بر بنی امیه نازل کند و آسمان خون ببارد و هر چیز حتی وحوش و ماهی ها بر تو بگریند. (المهوف ۱۱)

۸- قصه کربلا، علی نظری منفرد صص ۲۲۷-۲۲۶